

1288

Fiskeri-Inspektørens Indberetning

om

Ferskvandsfiskerierne

for

Aarene 1887—1890.

—♦♦♦♦—
254 s.

1894

Nærmeste uddøet. Ialfald lykkedes det i Sommæren 1892 nagtet gjentagen Notdragning i Dammen kun at opfiske en eneste *Black Bass*.

Af de i Vandsjø ved Moss udsatte Fiske skal efter Sigende 2 Stykker være blevne opfiskede nogle faa Uger senere i eller nærved den i Indsøens øvre Ende faldende Haabølev. Nogen anden Oplysning om disse eller om de i Tjernet paa Holmegil eller i Akersøen udslupne Fiske foreligger, saavidt mig bekjendt, ikke. Heraf tør man dog ikke endnu drage den Slutning, at de ikke længere skulde existere, navnlig ikke for Vandsjøes og Akersøens Vedkommende.

Ligesom tidligere er ogsaa i det foreliggende Tidsrum adskillige fisketomme Vande blevne besatte med Fisk, eller Fiskearter, der tidligere manglede i et Fiskevand, blevne indførte deri. Om Resultaterne af disse eller tidligere stedfundne Besættelser foreligger ogsaa nu forskjellige Oplysninger, blandt hvilke her kun eksempelvis skal nævnes et Par.

I Velmunden, et godt Fiskevand paa Vestsiden af Romsdalsfjorden, i hvilket tidligere fandtes Ørret og Røie, men ikke Sik, blev i Mai 1887 udsat 125 000 Sikyngel. Efter 14 Maaneders Forløb fangedes 1 Sik, der veiede ca. 1,7 hg., og 14 Dage derefter fangedes mange af Vegt ca. 2,5 hg. I Midten af Oktober 1888 var Vegten steget til ca. 3,75 hg.

I det i min Indberetning for 1880—83 Pag. 127 omhandlede Fiskevand Øiangen i Norderhov, hvor Sik indførtes i 1873, fangedes der i (eller omkring) Aaret 1889 en Sik, der veiede 3,75 kg. Sik paa 3 kg. faaes her oftere.

I et Vand i Rukedalen i Næs, Hallingdal, blev der i 1880 sat Røie, som før manglede der. Allerede i 1885 blev der om Sommeren fanget 14 Røier af Vegt ca. 2,5 kg. hver; i 1888 blev der i et Notdræt fanget ca. 84 kg. Røie, af hvilke den største veiede 3,5 kg.

I Medhold af kongelig Resolution af 8de

Juni 1870 om Bortforpagtning af fisketomme Vande, der er beliggende i Statsalmenninger eller i Høifjedet, er i Aarene 1887—90 efternævnte fisketomme Vande blevne bortfæstede*):

1. Bergetjernet i Statsalmenningen paa søndre Side af Storula Elv, Nordre Gudbrandsdalens Fogderi, bortfæstet 23de Mai 1888 paa 20 Aar til Iver Waalen af Vaage.
2. Hoidalsvandet med Hoidalsøivandet og den disse forbindende Elv Høia i Ler- og Bæverdals Statsalmenning, bortfæstet 21de September 1888 paa 20 Aar til Anders L. Andvord af Lom.
3. Gunstadjernet i Statsalmenningen ved Sollien, bortfæstet den 15de Oktober 1889 til Lensmand H. Dahl i Ringebo ligeledes paa 20 Aar.

Allerede flere Aar før sin Ansættelse som Fiskeri-Assistent har Hr. J. Simonsen interesseret sig for *Perlefiskeriet* i vort Lands Elve og har til den Ende bereist mange af de Distrikter, hvor Perlefiskeri fornemlig foregaar, og søgt Oplysninger saavel om den Maade, hvorpaa Fisket udøves, som om *Værdien af de Aar om andet opfiskede Perler*. Efter sin Ansættelse som Fiskeri-Assistent har han leilighedsvis fortsat disse Undersøgelser, der dog alene omfatter det sydlige og vestlige Norge, hvorefter han har meddelt en Opgave over *det gennemsnitlige Beløb, der af 48 Opkjøbere — væsentlig Guldsmede — i 18 Byer fra den svenske Grænse til Bergen vides at være anvendt i hvert af Aarene 1888—90 til Indkjøb af Perler fra norske Elve*. Beløbet opgaar til ca. Kr. 10 700,00. Heraf falder paa Kristiania (12 Opkjøbere) Kr. 4 750,00, Bergen (5 Opkjøbere) Kr. 1 800,00, Drammen (2 Opkjøbere, Kr. 1 250,00, Stavanger (4 Opkjøbere) Kr. 750,00 og Fredrikshald (2 Opkjøbere) Kr. 400,00;

*) I 1886 blev foruden de i min forrige Indberetning Pag. 83 nævnte Vande endvidere bortfæstet til Elling Ormheim endel fisketomme Vande, beliggende paa Høifjedet mellem Eikisdal og Romsdal.

i de øvrige Byer mindre Beløb. Hertil kommer Værdien af de Perler, som af Fiskerne sælges til andre end Opkøberne, navnlig direkte til inden- eller udenlandske Reisende, samt hvad der indkøbes paa Kysttrakterne fra Bergen nordover, hvilke Beløb dog antages at udgjøre adskillig mindre end det ovennævnte.

Af de Oplysninger og Bemærkninger, hvorved Assistent Simonnæs ledsager den ovennævnte Opgave, udsættes følgende Uddrag:

Perlefiskeriet foregaar hos os som oftest paa en meget primitiv Maade, idet Fiskeren om Sommeren, naar Elvene er mest vandfattede, vader ud i Elven og optager Muslingerne med Haanden. Fangsten falder derfor gjerne bedst i tørre Sommer. Kun undtagelsesvis, navnlig i enkelte af det Dramenske Vasdrags Bielve — saasom i Simoa, der er en

af Landets bedste Perle-Elve, og hvor der i gunstige Aar har været opfisket Perler til en samlet Værdi af 2 à 3 000 Kroner —, benyttes hertil særskilt indrettede Rødskeer. Fiskeriet, der væsentlig udøves af Andre end Fiskeri-Eierne, foregaar som oftest med stor Hensynløshed, uden at der ofres nogen Tanke paa Muslingernes Bevarelse. Som Følge heraf er Bestanden af Muslinger i mange Elve yderst forringet eller stundom vel endog ganske udryddet. Ved en mere hensynsfuld Behandling af de opfiskede Muslinger — som nu i Almindelighed simpelthen dræbes, istedetfor at det lader sig gjøre at undersøge dem uden at skade dem — samt ved Overførelse af Perlemuslinger til Elve, hvor de for Tiden mangler, antager Simonnæs, at det vilde være muligt at hæve Afkastningen af vort Lands Perlefiskerier ret betydelig.

Christiania 11te Marts 1894.

A. Landmark.